

Пертевъ бей съ два баталиона и 2 планински орждия и даде заповѣдь на Тахиръ паша да присъедини къмъ тѣхъ още 3 баталиона, за да станатъ баталионитѣ 5. Ала фронтовитѣ позиции, командувани отъ Тахиръ паша, като се започнеше отъ Каялж дере, дори до Търненскитѣ хълмове, имаха значителна важность въ туй отношение, че владѣха завзетитѣ отъ неприятеля позиции по ловчанския пѣть и прѣдъ Брѣстовецъ, а пъкъ числото на войскитѣ, съ които той разполагаше, едва бѣха достатѣчни за защитата на укрѣпленията отъ този фронтъ. Тахиръ паша съобщи на мюшира, че не може да отдѣли повече отъ единъ баталионъ, нъ че, при все това, споредъ обрата, който ще вземе проектираната операция, той ще се старае да дѣйствува, колкото ще му бѣде възможно.

Османъ паша отъ своя страна не разполагаше съ резервъ въ главната квартира; той имаше само нѣколко доброволци отъ „Отоманския Сюзъ“. Имаше нужда отъ извѣстно врѣме, за да може да вземе войски отъ другитѣ позиции и ги изпрати на Тевфикъ паша. Той бѣ принуденъ, прочее, да прѣдприеме атаката противъ Руситѣ само съ три баталиона, като се обѣща на Тахиръ паша, да му испрати помощъ въ случай на нужда. Спартанския мустахфѣзки баталионъ бѣ из-